

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **Š. S.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 9. 2005, č. j. 2 Cad 32/2005 - 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 16. 9. 2005, č. j. 2 Cad 32/2005 - 26, odmítl žalobu žalobce a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce se touto žalobou domáhal toho, aby žalované byla uložena povinnost platit žalobci měsíčně 2360 Kč jako minimální finanční částku potřebnou k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb. Současně se domáhal, aby tato částka a jeho předčasný důchod byly vypláceny k rukám jeho manželky paní M. H., trvale pobytem P. 3, J. 111, a nárokoval též zaplacení škody ve výši 41 400 Kč. Městský soud v Praze dospěl k závěru, že podaná žaloba nesplňuje náležitosti podle ustanovení § 71 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), proto žalobce usnesením vyzval k odstranění vad podání. Z vyjádření žalované a ze spisu Městského soudu v Praze, spis. zn. 3 Cad 52/2004, bylo zjištěno, že dne 9. 8. 2004 podal žalobce žalobu směřující proti rozhodnutí žalované o přiznání předčasného starobního důchodu. Městský soud v Praze uzavřel, že u soudu nemůže probíhat v téže věci, tedy přezkumu stejného správního rozhodnutí, další řízení a žalobu v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen stěžovatel) včas kasační stížnost, v níž namítal podjatost soudce Mgr. J. T. a rozhodnutí označil za diskriminační. Stěžovatel dále podal protestní stížnost, v níž žádal o zaslání napadeného usnesení s vlastnoručním podpisem Mgr. J. T. Stěžovatel rovněž podal odvolání proti napadenému usnesení, toto odvolání bylo Městskému soudu v Praze postoupeno Vrchním soudem v Praze. V odvolání trval na podané žalobě, rozhodnutí označil za politicky rasově motivované a navrhl, aby bylo zrušeno a vráceno Městskému soudu v Praze, který by měl nařídít jednání.

Podání označené jako protestní stížnost a podání označené jako odvolání považuje Nejvyšší správní soud za doplnění kasační stížnosti podané dne 27. 10. 2005.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 2. 11. 2005, č. j. 2 Cad 32/2005 - 31, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení odstranil vady kasační stížnosti spočívající v neuvedení důvodů kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a dále v tom, že stěžovatel není zastoupen advokátem podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Současně stěžovatele poučil o tom, že nevyhoví-li této výzvě ve stanovené lhůtě, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 14. 11. 2005.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel v soudem stanovené lhůtě, ani později, na tuto výzvu nereagoval, Městský soud v Praze předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud stěžovatel nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatel právnické vzdělání nemá, na výzvu soudu však nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byl řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19).

Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) a ustanovení § 120 s. ř. s. odmítl. Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud pro nadbytečnost nezabýval tím, zda kasační stížnost splňuje či nespĺňuje náležitosti vyžadované ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a ustanovení § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. dubna 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu

